

Zprávy z farnosti

08/2004

Tentokrát budu vyprávět jeden příběh o spravedlnosti.

Bohatá dáma, která na zemi hrála velkou roli, přišla do nebe. Petr ji přijal, uvedl dovnitř a ukázal jí krásnou vilu: „Toto je obydlí vaší služby.“ Tu si ta dáma pomyslela, když už moje služka má tak krásné obydlí, copak asi dostanu já?

Pak jí Petr ukázal jiný, docela malý, ubohý dům a řekl: „Tamhle to je vaše obydlí.“ Dáma vzrušeně prohodila: „V tom přece nemohu bydlet.“ Petr odpověděl: „Je mi líto, ale z materiálu, který jste nám poslala, jsme víc postavit nemohli.“

Jak to vypadá s našim materiálem?

Zdraví P. František

Potopa dnes ...

Pán řekl Noemovi: „Za šest měsíců na zem sešlu déšť, který bude trvat čtyřicet dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil Archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni máš plány“.

Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť. Noe seděl na dvorku a plakal.

„Proč jsi nepostavil Archu, jak jsem ti přikázal?“ zeptal se ho Bůh.

„Odpusť mi, Pane,“ řekl Noe. „Snažil jsem se seč jsem mohl, ale stalo se tolik věcí. Plány, které jsi mi dal, město neschválilo, a tak jsem musel nechat udělat nové. Pak jsem měl další problémy, protože město tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže jsem musel běžet na katastr sehnat si k ní povolení. Lesnická správa požadovala povolení ke kácení stromů, a byl jsem žalován ochranáři zvířat, když jsem se snažil pochytyt ta zvířata. Ministerstvo životního prostředí požadovalo vyjádření o ekologických důsledcích záplavy. Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šíření vody. Na finančním úřadě zablokovali má aktiva, protože tvrdili, že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi. Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak. Je mi líto, pane, ale nemohu Archu dokončit dříve než za pět let.“

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se: „Pane, znamená toto, že nebudeš ničit náš svět?“

„Správně,“ odpověděl Bůh. „Úřady to už udělaly za mě.“

humor k zamýšlení...

- Arabský šejk neví co s penězi a rozhodne se, že si koupí to nejlepší auto na světě. Koukne do katalogu a čte dodací doby: Lincoln – dva měsíce, Rolls Royce – půl roku, Trabant – tři roky. Šejk si říká: „Tři roky, to musí být skvělé auto. To si objedná.“ Němci si samozřejmě dají záležet a objednávkou vyřídí okamžitě, zařídí extra kamión a odvezou trabanta šejkovi. Pobočník hned utíká oznámit radostnou zprávu: „Vaše výsosti, měl jste pravdu, je to seriózní firma. Obratem poslali funkční model z papundeklu.“
- „Nemohu jezdit v taxíku. Když sedím vzadu, dělá se mi špatně.“ „No a vpředu?“ „Tam vidím na taxametr a dělá se mi ještě hůř.“
- Vykládá hlídač v ZOO návštěvníkům. „Támhle ten hroznýš má strašlivou sílu, ten by hravě uškrtil vola.“ V hloučku naslouchajících se vyděsila paní Nováková a křikla na manžela: „Proboha, Pepo, nechod' tak blízko!“
- Ptá se myš myši: „Co je to jed na myši?“ „Něco dost ošklivého, asi jako kočka v prášku.“

Jak jsme létali nad Děčínem

P. Martin Davídek mne po jedné mši svaté u nás, kde zastupoval otce Františka, překvapil otázkou, jestli s ním nechci druhý den letět letadlem nad Děčínem. Bez váhání jsem řekla, že ano. Mohla jsem vzít s sebou ještě jednu osobu, a tak jsem oslovila paní L. Stichovou, která také nadšeně souhlasila a obě jsme se začaly těšit.

Vyrazili jsme tedy druhý den ráno autem s otcem Martinem k České Lípě, kde na kraji města je letiště Aeroklubu. Neměly jsme před tím o něm tušení, protože je pěkně ukryto za lesem. Když jsme na letišti uviděli letadla, trochu ve mně byla malá dušička, když jsem si představila, že poletíme v něčem tak malém (letadlo Cessna). Raději jsem to nedávala najevo, abych Lidušku nepostrašila.

Otec Martin seděl vedle pilota (jakoby náhradní pilot) a my dvě vzadu. Vzala jsem si s sebou fotoaparát, abychom měly zdokumentováno, že jsme opravdu letěly. Letadlo nastartovalo, roztočilo vrtuli, rozjelo se a přidalo na zvuku, když zvýšilo rychlost. Hurá vzhůru! A když jsme se odlepili od země, byl to nádherný pocit vidět, jak se vše dole zmenšuje a začíná vypadat úplně jinak. Letěla jsem teprve po druhé v životě, Liduška poprvé, a tak to bylo pro nás jako nové. Počasí bylo pěkné, slunce svítlo a mohli jsme proto vše dobře pozorovat. Zakroužili jsme nad Českou Lípou a brzy jsme se

Děčín - Podmokly

ocitli nad Bukovou horou. Bylo to velmi krásné, připadalo nám, že si na věž vysílače můžeme přímo sáhnout. Let pokračoval nad Žandovem, Benešovem nad Ploučnicí a již jsme se blížili k Děčínu. Pan J. Štefániak, pilot, s námi nad Děčínem několikrát zakroužil, takže jsme si mohli město prohlédnout ze všech stran. Bylo zajímavé vidět nemocnici jako krabičku, malý zámeček, kostely a jiné známé budovy, zákruty Labe, nádraží. A pak zase zpátky. Letěli jsme ve výšce asi 600 m, rychlostí 180 km/hod.

Dívala jsem se oknem dolů. A nebyl to jen zážitek vidět něco krásného, něco, co normálně nemohu vidět. Uvědomovala jsem si, jak je naše země krásná, jak hodně lidé dokázali: upravené louky, pole, domečky, silnice, železnice, mezitím rozházené lesy, kroucí se Ploučnice a Labe. Ještě větší byl pro mne zážitek vnitřní. Jsem v jiné rovině, vidím skutečnost jiným pohledem. Auta dole jedou rychle, ale my se vznášíme, jako bychom ani neletěli, je tu jiný čas. Všechno dole je tak malinké a tady nahoře připadají malicherné i ty různé rozmíšky mezi lidmi, nesváry, pachtění se za něčím nedůležitým, atd. Uvědomila jsem si krásu víry v Boha. Ve víře můžeme vidět svět Božíma očima, shora, a pak můžeme jinak snášet zde na Zemi naše starosti, potíže, nedorozumění a brát život jinak.

Po přistání se nám ani nechtělo vystupovat. Ještě jsme chvíli poseděli s panem Štefániakem a jeho dcerou a jeli domů. Když jsme potkávali na silnici auta, znovu jsem si připomněla ten pocit nahoře: zde se řítíme velkou

rychlostí, zaujati svými záležitostmi, nepodíváme se nahoru k nebi. Ale při pohledu shora je vidět, že se jenom plazíme. Trochu skromnosti, pokory, vědomí, že nejsme tak důležití, jak si myslíme, by nám někdy velmi prospělo. Dívat se na náš život nějak jinak, ne jednostranně, pozemsky, ale s výhledem na věčnost, na náš cíl, který je nahoře.

Jsmo s Liduškou velmi vděčné otci Martinovi i panu Štefániakovi, že nám umožnili tak krásný zážitek. Kdo jste ještě letadlem neletěl a budete mít možnost, velmi doporučujeme.

Marie Jirásková a Ludmila Stichová

Jak to vypadá, když se manželé setkají...

Neděle 4. července 2004, 7:20 ráno. Vlakem z Děčína do Ústí nad Labem, dva kufry, baťoh, taška, okolo 8 hodiny již s hodnými lidmi auto nabíralo směr Litomyšl.

Lovosice dálnice, Praha-Hloubětín dálnice na Poděbrady, Kolín, Čáslav, Heřmanův Městec. Tam zastávka krátce do kostela... Příjezd do Litomyšle k ubytovně pedagogické střední a vyšší školy okolo 11:15. Hned ubytování, vše klapalo jako na drátku až po ukončení setkání. My v přízemí s výhledem na pole s řepkou, v dáli českořebovskou vrchovinu. Vše nové, zřejmě krátce dostavěné. Objekt má i starou budovu, recepci, kuchyni, velkou jídelnu, v suterénu klubovny, FIT centrum, atd.

První oběd bezvadný. Po celou dobu kurzu vařili naprosto perfektně, peštre.

Jídelna sloužila zároveň jako přednáškový sál a kaple pro všechny účastníky. Další menší kaple byla ještě zvlášť, sloužila pro modlitební sku-

Děčín - Podmokly

piny, mše. Hezká výzdoba jak kaple, tak jídelny-sálu. Před přednáškami i při mších nám hrála improvizovaná hudební skupina z vlastních řad. Po odpolední přednášce: *Krise manželství* (hned na počátku...) následovaly rozhovory (úkoly) ve skupinkách. Toto se opakovalo i v dalších dnech. Naše skupinka: celkem 3 páry (jeden pár vedoucí). Po skupinkách následovala večeře.

Večer jsme se byli podívat po okolí, objevili naučnou stezku, cvičiště pro koně...

Pondělí 5. 7. - Po snídani dopolední přednáška *Priority - druhy lásky*, skupinka, oběd a procházka do města, nákup ve velkoobchodu Kubík (otevřen i přes státní svátky). Chystající se bouřka nás popohnala nazpět.

Odpoledne přednáška *Zdravé sebevědomí*. Večer obhlídka flory nejbližšího okolí. Také přijelo „největší knihkupectví v Evropě“. Samé zajímavé knížky.

Úterý 6. 7. - Dopolední přednáška *Odpuštění*, skupinky (některá témata probírána po dvojicích). Odpolední přednáška *Rozdíly mezi mužem a ženou*. Po večeři zbyl čas na procházku po městě - Klášterní zahrada (posezení s manželi z Ústí a z Trmic u dobrého zmrzlinového poháru s borůvkami).

Středa 7. 7. - Po snídani náročná přednáška *Komunikace I*, skupinky. Konečně... po obědě zasloužený odpočinek - volno podle svého uvážení. U nás došlo k prohlídce a focení památek Litomyšle (např. zámek i s kulhavým pávem), hlavně pak výlet na nejvyšší bod českotřebovské vrchoviny

Děčín - Podmokly

(603m nad mořem), v nohách asi 23 km. Cestou jsme objevili i borůvky, které nám vydržely další dva dny. Jak se hodila lednička v kuchyňce...

Čtvrtek 8. 7. - Ranní přednáška *Komunikace II*, skupinky, oběd, i čas na svátost smíření se našel. Odpoledne přednáška *Vyjadřování pocitů*, skupinky, večere, poslední procházka po Litomyšli, pozorovali jsme plno ryb v říčce (Loučná?), Pedagogická střední a vyšší škola, Smetanův dům, ...

Pátek 9. 7. - Přednáška *Naplňování potřeb*. Oběd, poslední nákup ve městě. Odpoledne zvlášť přednáška a skupinky pro ženy a muže: *Pozornosti - muži* (pro ženy) a *Pozornosti - ženy* (pro muže). Večer shánění svatební kytice z toho, co příroda daruje...

Sobota 10. 7. - Ráno poslední přednáška *Sexualita*, cvičení. Nastal čas maturity. Pro „potítko“ byla vytýčena trasa lesem a loukami s mnoha úkoly. Od políbení, šplhu na strom, tanec (pro některé partnery „galeje“...), určování severu, až po složitější a náročnější úkoly, kde se nám hodila teorie právě nabytá. Po návratu (asi 5,5 km) 3 maturitní komise. No prošli jsme, stejně si myslíme, že nám nadržovali, když jsme tam byli poprvé... Od 17 hodin mše svatá s obnovou manželského slibu.

Neděle 11. 7. - Ráno před snídaní balení zavazadel. Závěrečná mše pro všechny (manžele, hlídače, děti) a pak již jen zakončení a zhodnocení setkání. Po dvanácté odjezd opět s „našimi“ Ústečáky. Tentokrát přes Hradec Králové, Jičín, Doksy, Česká Lípa, Benešov nad Ploučnicí.

Zda pojedeme znovu? Pokud Pán dá a dožijeme se dalšího roku, tak určitě. Je to tak perfektní, že jsme nějak zapomněli i na vlastní děti. A to není k zahození, ne?

R. a L. Stichovi

Teprve víra je dovršením stvoření, proto i branou k porozumění

Základní tvrzení učení o Božím stvoření.

- F** Biblické zjevení je klíčem k pochopení tohoto světa. Je základním zdrojem informací, které nelze ničím nahradit.
- F** Stvoření je univerzální princip. Vesmír i všechny život na Zemi vznikly stvořitelským procesem.
- F** Existuje definovaný počáteční a konečný bod časové osy stvoření.
- F** Stáří lidského pokolení se nepohybuje v oblasti milionů let. Adam povstává po-veletem Stvořitele.
- F** Adamovo provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a vykoupění.
- F** Člověk je cílem Boží lásky a milosrdenství a věčného života.

Dnes neexistují žádné teoretické námitky či poznatky, které by zakazovaly, aby skutečnosti tohoto světa byly vysvětlovány z hlediska Bible!

F Archeologické bádání popřelo kritické hypotézy a plně potvrzuje údaje Bible. Všechny údaje o místě počátku lidstva, které máme k dispozici (Genesis, ústní tradice, archeologie) poukazují na mezopotámskou rovinu. Nejranější vývoj probíhal tak, jak to popisuje kniha Genesis.

Papežové, chránění ve věci víry a mravů principem Boží neomylnosti, teistickou evoluci nepřijali!

Základním kriteriem pravdivosti vědeckého poznání je schopnost ověření výsledků. U evolučního učení se nejedná o přírodovědecké výsledky, nýbrž o pouhé teze, které jsou předpokládány.

Neodarwinismus je v příkrém rozporu s takřka všemi základními vědami. Pokud je uplatňován v psychologii má nepříznivé vlivy na zdraví člověka. Pokud je uplatňován v etice, má nepříznivý vliv na mravní jednání lidí. Pokud je uplatňován v teologii, je logickým důsledkem nevěra. Nemylme se: pokud by svět a stvoření vzniklo podle evolucionistických tezí, žádný Stvořitel neexistuje!

Ateistická evoluce směřuje od Krista z principiálních důvodů. Teistická evoluce je pro vysvětlení původu nevhodná úplně stejně, protože je v ní vyloučena stvořitelská role.

F Biblicky dosvědčené události jsou převráceny na mýtické obrazy a doslovné chápání poselství Bible je pociťováno jako pověra.

F Biblická časová měřítka jsou zásadně zpochybňována.

F V evolučním učení není místo pro dědičný hřích.

F Je zpochybněno Vtělení a výkupné dílo Kristovo.

F Pokud člověk nevěnuje pozornost cíli, který mu byl určen, musí ho nutně minout (Kol 2,8)

V evolucionistických publikacích se stále znovu opakují hodnotící formulace nabádající k zaujetí „správného stanoviska“. Proč se však neodarwinisté čestně nevyrovnají s fakty, které se nabízejí? Protože se nejedná o žádnou vědu, nýbrž o pouhou ideologii!

Vtip je v tom, že věda se naopak co nejusilovněji pokouší vlastní řešení vyvrátit, aby tím eliminovala chyby a aby se mohla co nejrychleji rozvíjet!

Vznik a vývoj života neprobíhal podle žádného evolučního modelu. Evoluce není výsledkem výzkumu, ale pouhá dějinná filosofie. Naprosto vykonstruované argumenty takto formují vědomí lidí, manipulují světem a ovlivňují společenské postoje...

Již překonaný systém neodarwinismu byl vystaven na třech domněnkách vývoje života:

1. chemické molekuly vytvořily organické polymery
2. polymery složily jednotky schopné reprodukce
3. evoluce vytvořila současné druhy

Překonanou ideologii vyvrací fakta:

1. Samovolný vznik života z anorganických neživých molekul není možný.
2. Nikdy nebyl pozorován proces, kterým by informace vznikla ve hmotě sama od sebe.
3. Nikdy nebyl pozorován přechod od jednoho základního typu organismu k jinému.
4. Z hlediska přírodních věd je evoluční učení zanedbatelné.

Petr Pravda, Jilové

Punctum saliens,

je prostou úvahou nad životem katolického křesťana uvnitř farní komunity. Idea souvislé komunity, jež existuje více v našich představách než ve skutečnosti, vede po výtce k naprosté deziluzi. Konvertité, kteří až moc četli o společenství věřících v prvních staletích, se často nechají unést románovým pojetím a čím více pak věří, tím více chtějí někam patřit. Ovšem patřit někam má svůj háček. Světaznalý pivní rádce vás pozve původně na jedno pivo do hospody a jste náhle v komunitě, kde po chvíli už ani nevíte, kdo jste, avšak váš jistě radostný pocit být někde součástí se tím náležitě zhodnotí. A zhruba ve stejné opojení komunitou věřících doufá i konvertita. Být šťastný mezi sobě rovnými je však iluze, která přetrvá nanejvýš do druhého dne. Často se stává, že nenalezne-li pochopení v této komunitě, odejde jednoduše jinam. Problém ale je, že spolků se stejným zaměřením a cílem je poněkud méně, než by se na první pohled zdálo. Je tudíž otázkou, co takový konvertita vlastně hledá. Hledá více Boha anebo více společenství?

Proč někteří farníci odcházejí, pravda, v tom lepším případě do jiných farností, když například víme, že to k nám mají mnohem blíže? Proč ale jiní naopak touží být v denominaci s odlišnou teologií? Když například uvážíme počet aktivních svědků Jehovových /jenom v našem regionu jich je kolem 200/ a přihlédneme k počtu jimi oslovených lidí /často i tisíc za týden – tedy těch, kteří se jich neopomenou na cokoliv zeptat/, máme před sebou obraz vlastní tragédie. Svědek Jehovův ví, že katolík bibli nečte a že prakticky vůbec se o ní nezajímá. Tento argument nepomohou zvrátit ani ojedinelí znalci Písma. Tady vzniká a neustále se prohlubuje propast mezi katolíkem a členem prakticky jakékoliv sekty. Je velmi ubohé a trapné slyšet katolíka cosi drmolit o vlastní víře a hledět při tom do rozjasněné a radostné tváře heretika, jenž pálí biblické verše od boku, aniž by je sám hlouběji promýšlel

či hledal jejich zpravidla jiné exegetické vysvětlení. Problém ani tolik nekví v neznalosti bible, jako spíše v nezájmu o ní.

Konvertité mají přesto výhodu oproti lidem, kteří vlastně víru přijali již v kolébce. Víru je možné zdědit, pokud jde o světonázor a orientaci nebo o vztah k morálce a smyslu bytí. Mám ale zato, že pokud víra nebude kráčet i cestou rozumu, ustrne v lidové zbožnosti a liturgických pravidlech a dospěje až na práh teologické skepse. Mám také zkušenost, že nejméně erudovaných a zdatných biblistů pochází z rodin, kde Písmo sv. nikdy netvořilo součást víry. Konvertita, který na svém počátku zakusí jenom část toho, co později nazve vírou v Boha, se vydá cestou Písma a Písmo jediné je zpočátku jeho oporou. Doufá, že brzy nalezne někoho, kdo dál povede jeho kroky vstříc Bohu. Jisté řešení spočívá v kontinuální četbě Písma uvnitř rodinného svazku. Písmo se vám po čase stane mocnou zbraní a oporou v diskusi u dveří a hlavně posílí vaši víru. Uvnitř Písma objevíte perikopy o vás a vaší křesťanské komunitě. Objevíte i způsoby řešení těchto nemalých problémů. Primární zkušeností a sociologickým imperativem jinde v komunitách je otevření se druhým a přijmout ty druhé za členy své rodiny. Navzájem si pomáhají a nešpiní si duše osobními spory a fungují, byť v malém počtu.

Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: Brian Cavanaugh
název: Kam patří mořské panny?
z obsahu: Nezapomenutelné pokání

Jedna žena v kostele ustavičně mávala při mši rukama jako v extázi. Odolávala všem snahám ministrantů uklidnit ji a rozčílila se vždycky, když se k ní přiblížili. Tak to chodilo týden co týden. Nakonec za ní jednou po mši zašel sám kněz, zašeptal jí něco do ucha a ona okamžitě stáhla ruce k tělu. Od toho dne již nikdy nemávala při mši rukama. O pár týdnů později děkoval jeden z farníků panu faráři za to, že tu dámu zklidnil, a ptal se ho, co jí to tenkrát pošeptal do ucha. Farář na něj spiklenecky mrkl. „Řekl jsem jí, že stát a mávat rukama dávám jako pokání za cizoložství.“

M. J.

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

Nesnadný díl - mateřství

Nedávno mě třiapůlletá vnučka překvapila přáním, že chce být „velká“. Ptám se, proč. Chci mít „živé miminko“, řekla s plachým úsměvem. Zajásal jsem a pochválil ji. Bude to potřebovat. Možná, že budu jediný, kdo jí zalíbil.

Jako medik jsem stážíval v brněnské fakultní porodnici. Když tam potvrdili nějaké ženě těhotenství, pan profesor Havlásek se pokaždé rozzářil a pravil jí: „Maminko, já vám gratuluji!“ Jeho slavnostnost přeskočila i na těhotnou ženu a ta přijala sdělení s úsměvem. To bylo dávno. Dnes není výjimkou, že je ženě její nastávající mateřství oznámeno takto: „Jste těhotná. Chcete si to nechat?“

Kéž to přáníčko mé vnučky nevyhasne zcela! Víím, že na ně časem zapomeneme, tak jako jsme všichni pozapomněli na mnohé z toho, co nám táhlo hlavou v dětství. Budu ale šťasten, když si je uchová jako semínko kdesi v hloubi nevědomí, aby se pak mohlo v pravý čas probudit. Proč mi to dělá starost? Protože současná společnost, její kultura, móda, její veřejné mínění, vytváří atmosféru, která dívkám a mladým ženám podstatně ztěžuje, často i znemožňuje přijmout mateřský úděl a těšit se na něj.

Stávalo se i dřív, že některá žena přijala zprávu o svém těhotenství jako radostnou zvěst a jiná jako „jobovku“. Podle mých zkušeností je těch prvních stále méně, zatímco těch druhých přibývá (o mužích, kteří se dovídají o svém otcovství, to platí ještě víc). První nápad zní často takto: „Co tomu řeknou v práci?!“ Někdy bohužel i takto: „Co tomu řeknou naši?!“

Zkušenosti z pracovišť jsou jednoznačné. Zaměstnat ženu je pro mnohého šéfa koupí zajíce v pytli. Má-li děti, budou stonat a ona je bude ošetřovat. Nemá-li je, nejspíš je mít bude... Společenská atmosféra, kterou jsem zmínil, vytváří pocit, že mateřství je stavem, který není zrovna vítaný. Budoucí i současné maminky nechává na holičkách i současná kultura. Který básník kdy věnoval své verše matce? Neruda. Březina. Seifert. Kdo další?

Současná kultura je spíše obchodem než kulturou. Není sama, i sport se stal „kšeftem“, i média, i politika. Současná většinová kultura, která se obrací k masám, obchoduje se zábavou, se vzrušením. Zajímá ji vztah milenecký, sex, nevěra, rozvody, ale rodičovství oslavit neumí. Na obranu důstojnosti žen pozvedly svůj hlas feministky, ale mateřství je v jejich úvahách věcí druhořadou, pokud je vůbec zmíněno. Často tam zcela chybí.

Německý křesťanský publicista Johannes Röser vyslovil nedávno obavu: „Ptejte se, zda naše civilizace nevytváří už od mládí nevědomé naladění

proti tomu, mít vlastní děti. Jednostranná sexuální výchova zřejmě příliš zdůrazňuje nežádoucí otěhotnění, antikoncepci, a opomíjí pozdější odpovědné rodičovství. Možná, že v této citlivé etapě psychického vývoje dochází k nevědomému předběžnému naprogramování pozdějšího odmítnutí vlastních dětí. Tato výchovná strategie vlastně líčí dítě jako riziko, nehoudu...“

Předem naprogramovat k antirodičovství? Brrr! Ale je to tak, těch, kdo se podle toho chovají, přibývá. Rodičovství, tedy i mateřství, je odsouváno na později, ba na neurčito. Nejprve finanční zajištění, tedy „slušná“ životní úroveň, uspokojivé zaměstnání, čili kariéra, a pak si – možná – pořídit dítě. Všimněme si slova „pořídit“. Pořizujeme si počítač, auto. Ale dítě? Dítě máme, protože jsme je přijali jako dar. Toto už mnozí neumějí. Někteří mladí manželé si dítě ani „nepořizují“. Volí raději takovou životní strategii, pro niž je tu anglická zkratka DINK (double income, no kids – dvojí příjem, žádní haranti).

Je to tak. Rozhodnout se pro rodičovství, zejména mateřství, je krok proti proudu. Krokem proti proudu bylo rozhodnutí nespolupracovat s bývalým režimem (zeptajte se rodičů!). Uvěříme-li v Boha, v Krista, je to proti proudu i dnes.

Proč jsem napsal „zejména“ mateřství? Protože být matkou je těžší (nikoli stát se matkou, ale být jí). Matka – stejně jako otec – vzdoruje „proudu“, čili převládajícímu duchu doby. Ale kromě toho je v naplňování svého mateřství – a to v jeho počátcích, pro dítě nejdůležitějších – závislá na otci, svém muži.

Aby žena byla dobrou matkou, musí ji muž spolehlivě „jistit“, jak říkají horolezci. Do světa dítěte vstupuje muž coby otec až později, jeho prvním „otcovským“ úkolem je absolutní podpora začínající matky. Podpora nejen existenční, ale citová. Absolutní.

Předpokladem dobrého rodičovství je proto kvalitní manželský vztah (dnes mnozí říkají raději „partnerský“, protože to „manželský“ jim zní příliš závazně). Mladá žena, která se nenechala odradit od mateřství, poslouží dítěti nejprve tím, že mu vybere tátu. Má jistě i další požadavky. „Duch doby“ zdůrazňuje některé víc: partner má být zábavným společníkem, vynalézavým milencem, štedrým sponzorem. Budiž. Ale nejdůležitější je, aby byl dobrým tátou. I on musí učinit rozhodnutí proti proudu.

I muž má umět vidět v ženě, s níž chce žít, také matku svých příštích dětí. Může to dívka na svém chlapci poznat? Není to snadné, protože mládenci jsou duševně (hlavně citově) méně zralí než dívky stejného věku, to je normální. Ale není to nemožné. Pro budoucí soužití je vždycky výhodnější, když dívka naváže známost s hochem o něco starším. Má-li i pak pocit, že

těch jeho klukovin je nějak moc (nedrží slovo, nesnáší kritiku, parta je pro něj důležitější než ona, spěchá se sexem atd.), pozor na něj: může se z něho vyklubat zastydlý puberták na věčné časy.

Hledání toho druhého je – kromě přípravy na budoucí povolání – nejdůležitějším úkolem mladé dospělosti. Překážek, které se tu stavějí do cesty je až až.

Mnozí to neradi slyší, ale: svět, v němž žijeme, není k člověku příliš přátelský. Chce z něho mít spotřebitele, výrobce, zaměstnance, podnikatele schopného konkurence atd.; vyžaduje především výkon. Jako ideál mu předkládá seberealizaci, ale co to je? Často to znamená učinit svým nejvlastnějším zájmem to, co požaduje „duch doby“: konzumovat, produkovat. Výkon – úspěch! Postup v kariéře, zdařilý nákup v supermarketu, aplaus po veřejném vystoupení, „pořízení si“ toho či onoho, „fantastický“ zážitek (viz časopisy Bravo, Dívka pod.), sladce usnout – a zítra znovu! Představy o té úspěšnosti nám sugerují reklamy a barevné fotografie populárních magazínů. Mnozí mladí lidé na to ochotně přistupují, říkají: „Dnes je jiná doba.“ – K čemu pak ale potřebujeme toho druhého? Inu, ve dvou je to zábavnější. Proč si to ale komplikovat a „pořizovat“ si dítě?

Rozhodnout se pro mateřství (u muže pro otcovství) znamená nepřístupit na tuto představu životního stylu. Unést riziko konfliktu s těmi, kdo si ji nechali vsugerovat. Bývají to kamarádky, někdy i rodiče. Oporou se pak mohou stát ti, kdo tomu pokušení odolali. Je důležité, jaké prostředí si zvolíme, s kým komunikujeme a sdílíme své starosti. Tedy společenství a – kdo můžeš pochopit, chápej! – víra v Boha.

MUDr. Petr Příhoda, z časopisu Letní čtení pro mladé vydává SOŠ sociální u Matky Boží v Jihlavě

Některé životní problémy

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalazeme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- *Odplácení*
Mt 5, 43-48.
- *Samolibost*
Lk 14, 11.
- *Samospravedlnost*
Lk 18, 11-12.
- *Hřích*
J 8, 34-36.

- „Pane vrchní, a je to opravdu rybí polévka?“ „Samozřejmě, vážený pane. Sám jsem viděl kuchaře, jak do ní lil vodu z akvária.“

Farní rada

Plánované setkání FR je na 12. září 2004 od 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004	1. srpna	5. září
3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	16:23	17:17
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	16:28	17:22
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	16:38	17:32

Řekněte známým a pojedte s námi!

Credo

... PÁNA NAŠEHO, JENŽ SE POČAL Z DUCHA SVATÉHO, NARODIL SE Z MARIE PANNY ...

(11. pokračování)

Dále se říká, že tento Ježíš se „narodil z Marie Panny“.

První otázka je, proč se vlastně ve vyznání víry mluví o tom, že je Ježíš z Marie narozen, když například všechny další události jeho života v Credo

nejsou zmiňovány. Tam je ohromný skok; následuje: „trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován...“ a tak dále. Proč je tu tedy právě toto jmenováno? Ne- ní to pro ukojení naší zvědavosti nebo proto, že u každého člověka se uvádí místo a datum narození. Ježíšovo narození z Marie stojí jako určitý protipól k výrazu Ježíš - Syn Boží. Ježíš, Syn Boží, nám fixuje božský původ Ježí- šův, narození z Marie nám fixuje Ježíšovo lidství. Pohled na Ježíšovo bož- ství a lidství musí být jednotný, oboje musíme vidět současně.

Hned tu ale máme obtíž, když je tu dále zdůrazněno Mariino panenství, které nám při propagaci křesťanství vlastně dělá potíže, když musíme vy- světlovat „nevysvětlitelné“. Z hlediska biologického (i když to není biolo- gická otázka!) se dnes ví, že za určitých okolností může dojít k rýhování vajíčka, i když není spojeno se samčí buňkou, což je známo v říši zvířecí. Z toho plyne, že pravda víry nás nenutí k tomu, abychom zavřeli oči, uši a říkali „nevidím, neslyším“. Je nutné si uvědomit, že v přírodě je možné mnohem více, než s čím se běžně setkáváme a nemusí jít vždy jen o zázra- ky!

Proč tedy narození z panny? Za prvé: Je nutné si uvědomit, že Ježíš není kombinace Boha a člověka tak, že by to byla polovina jednoho a polovina druhého. Narození z panny tu není proto, aby bylo umožněno Ježíšovo bož- ství. Bůh není omezen ve svém činu na jednu jedinou alternativu. Sice nám to usnadňuje pochopení, ale nesmíme se dostat do situace, kdy bychom řekli: „Na rovině biologické chybí mužský prvek, tak ho tam dodáme tím, že Bůh je otec.“ Kdybychom to takto udělali, mohlo by to vést k výše zmí- něnému chybnému chápání Ježíše jako kombinace Boha a člověka. Jestliže Bůh chtěl, aby nový počátek v lidstvu byl člověk, pak to musel být člověk plně, a jestliže ten počátek měl být dobrý a bez hříchu, pak to musel být ně- kdo, kdo vychází z Boha. Tedy člověk, který se narodí ze ženy, ale má svůj původ v Bohu. Přivedení takového člověka na svět je mimo lidské možnos- ti. Jako nelze z radioaktivního materiálu vytvořit něco nekontaminovaného. A my všichni lidé jsme „kontaminováni“ hříchem. Je tedy třeba vytvořit nový počátek. První způsob je uveden v Genezi: potopa, ale zde nedošlo k úplnému vykořenění hříchu. Tedy tedy Bůh nechce jít, musel by vyhubit všechny. Postupné zlepšování lidí je také ztracená záležitost, pořád jsme nějak zasaženi hříchem. Boží nový počátek je proto zasazen uprostřed lid- stva Boží intervencí. Duch Boží je ten, který tvoří všechno nové. Ježíš je z Marie, tedy jedním z nás, ale zároveň z nového počátku.

Za druhé: Farizeové měli představu, že kdyby všichni členové Izraele zachovali předpisy Zákona, zvláště o sabbatu, do puntíku, pak by musel přijít Mesiáš. To je do krajnosti dovedená snaha vyrobit si záchranu, byť s Boží pomocí, vlastními silami. Na druhé straně stojí Maria, která „nemá muže“, je tedy naprosto bezmocná. Maria tedy nemá vůbec nic, co by ji

opravňovalo myslet, že bude matkou Mesiáše. Nemá skutečně nic a do tohoto lidského „nic“ je darován Mesiáš. K tomu je třeba doplnit obraz Izraele, jako snoubenky Hospodinovy. Sem patří Maria jako matka. K plnému porozumění postavě Panny Marie je nutná znalost Starého zákona.

Shrnutí: Je třeba vědět, že Ježíšovo narození z Panny je sice biologicky popsatelná skutečnost, ale na druhé straně je to záležitost především teologická. Ježíš - zachránce, plně Boží Syn a plně člověk, je darovaný Otcem, nikoliv produkt lidského konání. Mariino panenství zdůrazňuje lidskou bezmocnost, záchrana lidstva je Boží dar. Pozor! Toto vše zde popsané nenazýváme „neposkvrněné početí“. Neposkvrněné početí je početí Mariino - Panna Maria byla od svého prenatálního života uchráněna prvotního hříchu, byly na ni „dopředu aplikovány“ účinky vykoupení.

Na Pannu Marii se však díváme nejen jako na matku Ježíšovu, ale také jako na prototyp Církve. Maria vstoupila Zvěstováním do jedinečného vztahu s Bohem a tento vztah má svůj vývoj. Maria zůstává v odkázanosti na Boha, její panenství nelze chápat čistě biologicky. Je to úžasný symbol, který znamená víc než pouhý fakt. Panenství znamená otevřenost Bohu, která trvá v celém životě. Lidsky vzato je Maria člověk, který vlastně sám nic neznámá - služebnice Páně do konce života. A to je prototyp Církve. Církev musí být v očekávání obdarování, nemůže pouze vyvíjet sama aktivitu. Církve je na jedné straně skupina Ježíšových následovníků, ale zároveň skupina lidí, kteří očekávají, co od Boha dostanou. A zde právě je Maria naším vzorem. V člověku se musí spojit aktivní i pasivní prvek - tedy člověk následující Ježíše a mající zároveň smýšlení Mariino (její životní postoj) je teprve dobrý křesťan.

Maria je na prvním místě pokorná služebnice, říkající Bohu „Ano“, a teprve potom lze přidávat další predikáty: Královna, Vyvýšená nad anděly... Chceme-li vidět Pannu Marii správně, musíme v ní vidět člověka Bohem plně obdarovaného, který toto obdarování s maximálním souhlasem a porozuměním přijal. Tak se vyhneme jejímu zbožštění, neuděláme z ní bohyni. Maria je úctyhodným člověkem, protože je báječný, úžasný výtvor Boží a odráží Boží slávu.

Na závěr tedy ještě jednou zopakujme: to Boží v Ježíšovi, vyjádřené počtím z Ducha i to úplně lidské, dané narozením z Marie Panny, je potřeba vždycky vidět v jednotě a není možno ubírat ani z jednoho, ani z druhého. Ježíš může být naším Pánem v plném slova smyslu právě proto, že je plně člověkem. Proto nemůžeme říci, že je nám vzdálen, že jemu se to žilo atd., Z Ježíšova lidství zkrátka nesmíme ubrat ani „vous“, to se ve víře nevyplácí.

Čím jasněji vidíme jeho lidství - a přitom uvidíme Ježíše celého, tím přesněji pochopíme, jak On je klíčovým řešením našeho života. A to je to,

oč mi neustále jde, aby nám Ježíš nebyl vzdálený, ale abychom ho pochopili jako někoho, kdo skutečně základní otázky našeho života zásadně vyřešil. Jako někoho, koho můžeme následovat. Abychom jeho život viděli jako model a řešení našeho života.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	7 071 Kč	1 248 Kč	0 Kč	
Únor	10 456 Kč	2 481 Kč	4 000 Kč	Svatopetrský haléř
			3 100 Kč	Na církevní školství
Březen	6 630 Kč	1 318 Kč	2 000 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 212 Kč	2 474 Kč	2 000 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
			1 000 Kč	Na Svatou Zemi
Květen	7 781 Kč	1 578 Kč	2 000 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 272 Kč	1 915 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	44 422 Kč	11 014 Kč	14 100 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

F Mezinárodní festival mládeže - 3. - 8. srpna 2004. V programu tohoto setkání je společná i osobní modlitba, vyučování, hudba, tanec, společný odpočinek, sdílelci skupinky, společné tématické večery s pestrým programem, svědectvími a překladem. Pořádá: Komunita Chemin Neuf. Podrobnější informace např. na našem webu.

Mše svaté v okolí

Tabulka je trvale k dispozici i na našem webu.

R. S.

Místo	Kdy		Poznámka
Arnoltice	Neděle	14:45	kaple na faře
Benešov nad Ploučnicí	Středa	17:30	kostel Narození Panny Marie
	Čtvrtek	8:30	
	Pátek	17:30	
	Sobota	8:30	
	Neděle	8:30	
Děčín I	Pondělí	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Úterý		jen v případě slavností, svátků
	Středa	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Čtvrtek	15:00	domov důchodců - Kamenická
	Pátek	18:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Sobota	8:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Neděle	8:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Neděle	10:00	kostel Povýšení sv. Kříže
Doubice	Sobota	17:00	kostel Nanebevzetí P. Marie
Hřensko	Sobota	14:00	kostel sv. Jana Nepomuckého
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Těchlovice	Sobota	16:00	kostel Stětí sv. Jana Křtitele
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplňte další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Slavnosti a svátky

6. 8. Svátek Proměnění Páně
 9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, pan-
 ny a mučednice, patronky Evropy
 15. 8. **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**
 27. 8. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

LITURGIE**Výroční dny biskupů**

8. 8. Mons. Duka svátek
 15. 8. Mons. Lobkowicz kněžské svěcení (1972)
 20. 8. Mons. Cikrle narození (1946)
 27. 8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)
 28. 8. Mons. Liška jmenován diecézním biskupem (1991)
 29. 8. Mons. Graubner narození (1948)
 31. 8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996)

Stále jsou ještě prázdniny a dny dovolených...

Setkávání

Pozor na prázdninové změny!!!

- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ ve středu od 17:00 na faře - farní dětský filmový klub
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov ^{*)}

^{*)} mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 08. 2004, před 1. nedělí v září ☪

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)